

Örnstugumýra, mýri í NÖ^u
Ráunyn í S. Råneå sn, Kalix doms. o. tg. Norrb. l.

82 (Rå)

Örnstugumýra

Tell þess tve gæðer beru-
slugan auðga rana tímnað
Lau.

mýri, f. mýra, best. form tve. mýri.

Siv Classon 1957